

земята, отишли на това мѣсто, дѣто билъ палата, и свѣтлината веднага влѣзла прѣзъ прозорцитѣ. Като дошла до сѣверната страна на палата; която била, направена отъ мраморъ, не могла да пропикне прѣзъ нея, затова се спрѣла въ палата Сестра ѝ, водата, не могла да влѣзе въ палата и останала навънъ. Свѣтлината като се спрѣла въ стаята на Саваатъ-Амонъ-Ра, извадила фенерчето и съ него освѣтила цѣлата му стая и започнала да я разглежда. Гледа навънъ, вижда тамъ сестра си. Водата като останала навънъ, станало ѝ много мъчно и започнала да плаче. Като плакала, започнали да текатъ по прозорцитѣ на палата изобилно капки. Колкото повече плакала, толкова повече тѣ се измивали, а диамантътъ и златото почнали повече да светятъ, да блѣщатъ, но тя все пакъ не могла да влѣзе въ стаята на Саваатъ-Амонъ-Ра. Водата запитва своята сестра свѣтлината: сестро, какъ влѣзе въ палата? Тя ѝ разпрвя, че влѣзла по този и този начинъ. Мъчи се водата да влѣзе, но не може. Питамъ ви защо водата не можа да влѣзе тамъ дѣто светлината влиза? — Понеже е по-плътна. Тогава водата разбрала, че между свѣтлината и нея има разлика въ състоянията и че тамъ, дѣто свѣтлината влиза, водата не може да влѣзе. Свѣтлината била много благородна. Като излѣзла на двора, освѣтила всичко наоколо си. Така започнали да се събиратъ жители отъ околността на града, дѣто живѣлъ Саваатъ-Амонъ-Ра и видѣли, че по прозорцитѣ на палата тече изобилно вода, отъ която се образувалъ единъ хубавъ изворъ. Тѣ започнали да се питатъ, отдѣ